

AMBROSIUS.

(1878.)

I.

Allegro comodo.

Romance.

J. P. E. Hartmann.

Ambrosius.

1. Den kjed_som Vin - ter gik sin Gang, den Dag saa kort, den see, hvor pyn - tet So - len gaaer med lan - ge Straa - ler see et me - get yn - digt Syn paa Sko - vens grøn - ne see, hvor spei - le - klar og glat den Sø dog er i -

Nat saa lang for - an - drer sig saa lem - pe - lig, saa lem - pe - lig; den
i sit Haar! Den var - me Krands er ret - te Kands, er ret - te Kands for
Øi - en - bryn: den høi - e Top skal klæ - des op, skal klæ - des op, og
la - ve sat! Det er jo, som at So - len kom, at So - len kom kun

bar - ske Vind, den mør - ke Sky maa flye. Man fryg - ter ei, at Sne og Slud skal mø - de dem, som
al - le Ting, som nu maae grye paa - ny. See Fug - le - ne i Flok - ke - tal i Luf - tens vi - de
Vaa - ren pyn - ter Bæ - gen ud til Brud! Hist vog - ter Hyr - den Kvæg og Kor; et Ilun - de - bjæl, en
for at see sit Skil - de - ri der - i. Snart lir - rer Frø - en med sin Mund i - mod den søv - nig

vil gaae ud, at Sne og Slud skal mø - de dem, som vil gaae ud; thi lad os gaae at
 Sommer - sal, see Fug - le - ne i Luf - tens vi - de Sommer - sal! Her fly - ver en jo
 Lyd af Horn, et Hun - de - bjæl, en Lyd af Horn er alt hans Spil, men her blot til, ja
 Af - ten - stund, snart lir - rer Frø - en mod den søv - nig Af - ten - stund, jeg tæn - ker paa mit

sku - e paa, hvor smukt Na - tu - ren sig be - teer og leer og leer og leer
 med sin Green, en an - den san - ker Haar og Straa saa smaa, saa smaa, saa
 her blot til, hvor smukt den Skovham sva - re maa, men her, hvor
 Hvi - le - straa og en - der min Spad - se - re - gang i Sang, i

leer, hvor smukt Na - tu - ren sig be - teer og leer!
 smaa, en an - den san - ker Haar og Straa saa smaa
 smukt, hvor smukt den Skovham sva - re maa der - paa!
 Sang, og en - der min Spad - se - re - gang i Sang. Ambrosius Stub.

2. Ak
 3. Ak
 4. Ak

II.

Romance.

Poco Andantino.

Ambrosius.

ci.

p e dol.

p smorz.

Pedale.

1. Jeg

syn - ge skal en Vi - se, vel - an, jeg er be - red; det Bed - ste vil jeg
 gyld - en Viin mig. kvæ - ger og gjør mig glad og fri, men har jeg tæmt mit
 meer end lif - ligst Dru - e og dei - lig - ste Mu - sik jeg pri - ser El - skovs

pri - se, som jeg i Ver - den veed. Mu - si - kens mun - tre Lyst og Dru - e - saf - tens
 Bæ - ger, saa er den Fryd for - bi. Mu - sik og ly - stig Sang for - noi - er man - gen
 Lu - e, som til mit Hjer - te gik. Den af et Ord blev fød og flam - med op til

Ped. *

dim.

Trøst, men først og sidst den El - - - skov, der tænd - tes i mit Bryst, først og
 Gang, men Glæ - den svin - der ha - - - stig, alt med den sid - ste Klang, Glæ - den
 Glød, men slukkes kan den al - - - drig, den bræn - der til min Død, sluk - kes

mf

Ped. *

sidst den El - - - skov, der tænd - tes i mit Bryst.
 svin - der ha - - - stig, alt med den sid - ste Klang.
 kan den al - - - drig, den bræn - der til min Død. (Chr. K. F. Molbech.)

dim.

2. Den
 3. Men

Ped. * *Ped.* *mf*

Ped. *